



De Wondere Vogelwereld van O.C. Hoymeijer



Roodkopwaterschrikkel

Quartsanealius aquadantus L 35 cm - V 58 cm

Een weinig talrijke, in de grootste afzondering levende bewoner van de uitgestrekte zompige moerassen en overjarige rietvelden. In Nederland kleine populaties in de Drentse Zure Velden, het Friese Gretslerlân bij Dokkum en de Vlietlanden tussen Vlaardingen en Delft.

Wordt zelden waargenomen. Foerageert tussen waterplanten, waarbij gejaagd wordt op kleine zoogdieren, vis, zoetwatergarnalen, geleedpotigen, rupsen en de grotere insecten zoals de Hanenpoetschorszwerver. Het jonge broedsel en de larven van de Kleine Geelbandpad zijn echter favoriet en staan dan ook hoog op het menu.

Verkleed boeiend. Een rijke schakering van bruintinten met zwarte staart. De borstpartij kan een blauwgrijs stippelpatroon vertonen. Zie de groenige, in verhouding, grote poten met messcherpe nagels, welke houvast bieden bij het over de glibberige oevers speuren naar prooien. Uiterst solitair. Slechts eens in de vier jaar – altijd een schrikkeljaar – komen mannetjes en vrouwtjes samen. Een troep van 12 tot wel 40 vrouwtjes verzorgt de gezamenlijk balts en paarplaats.

In een cirkel van platgetrapt riet wachten zij de komst van het mannetje af. Deze heeft, door de lange seksuele onthouding, een enorm kobaltblauw uitpuilend scrotum ontwikkeld welk de vogel met enige moeite achter zich aansleept. De saaie bruine kopveren

hebben plaatsgemaakt voor de zo typerende helrode kuif. Met opgezette borst paradeert het mannetje langs de vrouwtjes, die zacht koerend afwachten wie de gelukkige is om als eerste te worden bevrucht. Is de keuze gemaakt, dan bestijgt het mannetje met klapperende vleugels en schuddende kop het vrouwtje, onder het uitstoten van een serie zware, verdragende klanken: “AHOemm, AHAoemm, Ahoemmm”.

In de daaropvolgende, ware ‘vogelseksorgie’, die vaak enige uren in beslag neemt en waarbij elk vrouwtje minstens vijf keer wordt bestegen, zijgt het mannetje van vermoeidheid ineen en wordt door de bevredigde vrouwtjes de paarkring uitgedreven. Licht trillend en met het lege, verschrompelde scrotum achter zich aanslepend, verdwijnt het mannetje in het vaak mistige, kille moerasland, om de komende vier jaar weer op krachten te komen, en in de februari-dagen van het volgend schrikkeljaar zijn taak om voor nageslacht te zorgen, weer met hernieuwde energie te volbrengen.

Volksvogelwijsheid:

Herkomst: Nederland (Zuid-Hollandse Eilanden, met name Goeree-Overflakke).

“Hij heeft een zak als een Schrikkel” ofwel “Hij heeft erg veel wisselende seksuele contacten ...”

Iedere week beschrijft O.C. Hoymeijer een vogel die aan zijn brein is ontsproten.



slepend met scrotum

Groene innovatie interview



Bubbels tegen plasticsoep

Kleine start-ups zijn hard nodig in de strijd tegen milieuvervuiling, laat **Anne Marieke Eveleens** zien met haar bedrijf. Haar bellenscherm onderschept plastic in de gracht.

tekst **Roelant Frijs**

H

et is 13 september 2018. In een volgepakte evenementenzaal in Amsterdam

vindt de finale plaats van de Postcode Loterij Green Challenge. Voor het podium wachten afgevaardigden van de vijf finalisten vol spanning op de uitslag. Alle vijf vertegenwoordigen zij een startend bedrijf dat bijdraagt aan het bestrijden van milieuvervuiling of klimaatverandering. Alle vijf hopen ze de hoofdprijs – een half miljoen euro – te winnen. Onder hen: Anne Marieke Eveleens, medebedenker en codirecteur van The Great Bubble Barrier, een ingenieurs systeem om plasticvervuiling in waterwegen aan te pakken. Nog niet zo lang geleden studeerde ze neurobiologie; nu staat ze hier.

“Bij elke pitch die avond, dacht ik: wat een goed verhaal, wat een briljant idee. Ik had alleen maar heel veel respect voor mijn medefinalisten”, vertelt Eveleens vanaf het dakterras van een kantorengebouw in Amsterdam-Noord, ruim twee jaar na die avond. “Ik weet eigenlijk niet wat ik verwachtte, maar toen ik hoorde dat wij gewonnen hadden, was dat echt een magisch moment.”

Het idee voor een bellenscherm tegen plasticvervuiling in waterwegen – de uitvinding waarmee Eveleens en haar team uiteindelijk de finale zouden winnen – ontstond drie jaar eerder, in een bar. Met haar vriendinnen Saskia Studer en Francis Zoet besprak ze de milieuvervuiling, en dan vooral het thema: plastic in de oceaan. “80 procent van het oceanoplastic komt vanaf het land”, vertelt Eveleens. “In landen als Nederland is dat in nog grotere mate het geval, omdat het hier veel waait. De wind zorgt ervoor dat er nog meer afval in kanalen en rivieren terecht komt, en die waterwegen leiden uiteindelijk naar de zee. Zo worden ze als het ware een snelweg van plastic richting zee.”

Dat is nou exact waar de drie